Jak se žije ve světě ticha, aneb rozhovor druhý -

Napsal/a: Žirafka

Datum zveřejnění: : 1. 02. 2009 v 15:02

K dnešnímu rozhovoru jsem si pozvala pana Ivo Herzána. Pan Herzán je neslyšící člověk, ale z jiné věkové kategorie, než byl předchozí rozhovor.

Tento rozhovor byl ve skutečnosti první, ale z určitých důvodů zařadila jsem jej až na druhé místo.

Jak jste na tom se sluchem?

Neslyšící

Jste neslyšící od narození nebo jste ohluchl během života?

Ohluchl jsem během předškolního věku po zápalu mozkových blan ve 3 nebo 4letech (nevím přesně)

Jak probíhalo vzdělaní? Chodil jste do školy pro slyšící nebo neslyšící?

Od 6 do 8 let v Ústavu hluchoněmých ve Val. Meziříčí, pak v normální škole pro slyšící v místě bydliště. Po dokončení následovalo učiliště obor soustružník kovů. Po absolvování a zařazení do pracovního poměru jsem se pak při zaměstnání přihlásil na dvouletou nižší průmyslovku, a pak na čtyřletou průmyslovku s maturitou a později neúplný semestr na VUT v Brně.

Ústav pro hluchoněmé, vadí vám označení „hluchoněmý“?

Osobně mi to nevadí, protože se s tím nedá nic dělat. Zvlášt když to napíše doktor, tak co s tím?

Umíte dobře odezírat či radši čtete?

Oboje

Uvažoval jste o KI? Případně, máte KI?

Ne, nemám KI

Proč?

To když se to zavádělo jsem měl před důchodem. Nepotřeboval jsem jej už a navíc mě to doktorka nedoporučila. Tady mohu ještě přidat osobní historku: Měli jsme sraz s kamarádkou před Českou televizí a já jsem ji už dlouho neviděl. Kamarádka již měla implantát, což jsem si neuvědomil a bouřlivě ji objal. Tím jsem ji něco porušil a ji pořádně naštval, protože pak měla KI nějak rozházený a musela odezírat místo slyšení. To pak jsem si řekl „Proboha to, že bych měl mít? To se nebudu moci "mazlit" s krumpáčem, plavit na plachetnici, potápět a cokoliv dělat ve sportu?“ Tak nemám KI.

Stýkáte se s jinými neslyšícími?

Ano

Máte víc přátel slyšících nebo neslyšících?

Je to stejné, asi tak 50 : 50.

Jak se Vám líbí tvrzení „Všichni neslyšící znakují a umí špatně česky“?

Na jednu stranu mě to nechává chladným, jako by se mě to netýkalo.

Na druhé straně poškozuje toto tvrzení pohled veřejnosti hlavně na potřebu vzájemné komunikace a ztěžuje přijat pokud možno k zvukovým signálum i psané .... jako nerozlučné duo.....

Používáte znakový jazyk?

Nepoužívám ZJ. V Ústavu hluchoněmých nás tehdy mlátili rákoskou po rukách při jakémkoli náznaku znakování. Pak když mě rodiče dali do normální školy, tak tomu nikdo nerozuměl a já měl dost problémů se správně naučit komunikovat se slyšícími.

Po prožití života ve většinové společnosti necítím potřebu se nějak učit ZJ, protože se i podle potřeby domluvím s neslyšícími. Jinak u slyšící společnosti mám pocit, že nejsem ani ryba ani rak. ZJ by mě ve slyšící společnosti nepomohl.

Pokud jsem se později setkal s bývalými spolužáky z Ústavu hluchoněmých a porovnal je s neslyšícími s kterými jsem se setkal v organizacích, tak můj dojem byl takový, že ti z Ústavu byli lépe připraveni do společnosti slyš. než ti dnešní.

Jste spokojený s úrovní vědomostí slyšících lidí o neslyšících?

Úroveň vědomostí slyšících o neslyšících, podle mého, pomalu ale jistě stoupá. A to i díky tomu, že se občas v médiích objeví o nich zmínky.

Podle mého chybí více masivnější informační kampaň o všech druzích sluchového postižení a také o stoupajícím počtu ohluchnutí. Asi se na tom u mladých podepisují moc hlasité písničky na diskotékách a také, nevím jak to říci, celodenní kravál venku a ve sluchátkách přehrávačů.

Jakož i úrazy, civilizační choroby a začínající chřipky (dříve neznámé). Tady by byl dobrý systematický průzkum. Navíc i stoupající počet seniorů (u těch se nejvíce rekrutují sluchové postižení).

Z toho všeho mi vychází potřeba informovat veřejnost o sluchově postižených, tak také technika pro převod zvuků na text. Hlavně technické pomůcky pro převod mluveného slova na psané. Myslím si, že by nebyl problém vymyslet diktafon s přepisem na slovo jak je to u mobilů při SMS. Dále všude titulky v televizích, v autobusech, ve vlacích a prostě všude kde je to nutné a možné.

Co se týká přepisu hlasu do psané podoby, tak podle výzkumu ve dvou našich univerzitách by už něco bylo. Nejsou však prostředky na výzkum, protože pro komerční sféru nejsou dostatečně atraktivní...

Cítíte se spokojený na tomto světě?

Jo. Je to otázka do filozofie a potřebovala by více času na probrání. Je to podobné, jako je hledání smyslu života.

Chcete čtenářům Žirafovin něco vzkázat?

Těžko říct jen to, že zdravotně postiženým se člověk velmi lehce může stát. S nástupem sluchového postižení je to komplikovanější. Při něm přichází postupně odcizení v důsledku zhoršené komunikace a to v rodině v práci a ve společnosti. Přeroste to do zoufalství a stranění se společnosti lidí. Po případě hledání cesty jak zlepšit tu komunikaci a dostat se zpátky ke svým milým a do

společnosti.

Právě ty cesty si každý, kdo se nechce smířit s osudem, musí najít.

Děkuji za rozhovor.